

Koorvenster

Jaargang 12. No. 4. Oktober 2009.

Clubblad van het Ulfts Gemengd Koor.
Verschijnt 4x per jaar.

Bestuur:		
Voorzitter:	Alois Mecking	0315-681067
Secretaris:	Maria Ketelaar	0315-328498
	E-mail: mariaketelaar@live.nl	
Penningmeester:	Stien Liebrand	0315-684266
Activiteiten:	Frans van Hal	0315-684959
	Truus Frazer	0315-630989
Dirigent:	Gerard Rutjes	0481-461352
Organist/Pianist:	Henk Bennink	0315-681703
Presentatrice:	Marian Kok	0315-681115
Repetitieavond:	's Maandags van 20.00-22.00 uur.	
Repetitielokaal:	Zaal "De ni'je Hemel"	
	F.B.Deurvorststraat 6/1 Ulft	0315-685898
Afmeldadres:	Maria Ketelaar	0315-328498

Afmelden: 's Maandags tussen 17.00 en 18.00 uur.

Muziekadviescommissie:		
Dirigent:	Gerard Rutjes	0481-461352
Bibliothecharis:	Marion Leijzer	0315-329306
	Hermien Koster	0315-683183
	Leo Bussink	0315-681922
	Frans van Hal	0315-684959
Kledingcommissie:	Truus Frazer	0315-630989
	Thea Mecking	0315-681067
	Wies te Pas	0315-683124
Redactie:	Stef Hermsen	0315-686250
	Leny van de Kamp	0315-686612
	Wilma Migchelbrink	0315-640465
	Fenna Spier	0315-325061
Eindredactie:	Alois Mecking	0315-681067
Redactieadres:	Koopsbroeck 23	
	7095 CP De Heurne	
	E-mail: alois.mecking@hetnet.nl	

Contributie: € 8,50 per maand.

Banknummer: RABO-bank 36 38 01 235

Website: www.ulftsgemengdkoor.nl
 E-mail: info@ulftsgemengdkoor.nl

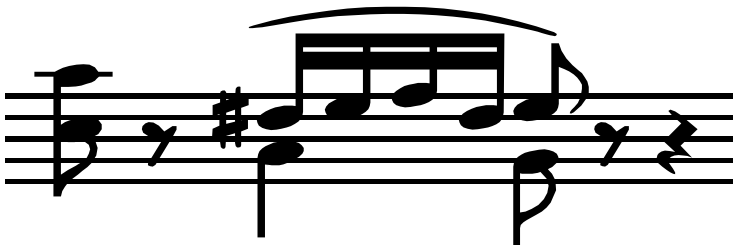
Concert- en activiteitenagenda 2009-2010.

2009

- Zo 11 okt. Concert DRU-fabriek
Optreden: 12.00 – 12.45 u.
Inzingen 11.30 u.
- Ma 30 nov. 19.30 u. Generale repetitie in Zwillbrock
- Zo 6 dec. Adventsconcert in de Barockkirche in
Zwillbrock.
Aanvang 16.30 u.

2010

- Ma 6 jan. Feestavond.
Organisatie door de sopranen.
- 21-24 okt. Concertreis naar Brugge in België.
Nadere bijzonderheden volgen.

Van de redactie

Het seizoen 2009/2010 is nog maar een maand oud en de vakantie is al weer bijna vergeten en toch is vanaf de eerste repetitie stevig gerepeteerd in ons nieuwe onderkomen bij Alard en Gaby.

De repetities zijn zeer belangrijk voor de concerten van 11 oktober in de DRU-fabriek en in december in de Barockkirche in Zwillbrock. Beide concerten geven ons de kans om op bijzondere locaties te zingen. Over De DRU-fabriek is al veel gepubliceerd en veel van onze leden zullen al een keer zijn wezen kijken in het prachtige gebouw, maar optreden in de grote concertzaal is toch iets bijzonders en een mooie gelegenheid om voor een groot breed publiek op te treden.

Het kerkje van Zwillbrock pal aan de grens bij Groenlo leent zich uitermate goed voor speciale concerten zoals het Adventsconcert. De muziekcommissie en onze dirigent hebben prachtige adventsliederen uitgezocht die zeker goed passen bij het thema van het concert in de voorbereiding op het kerstfeest.

In de redactie van het Koorvenster is het een en ander veranderd. Jo van Aken en Carla Schieven zijn uit de redactie gestapt. Carla heeft onze vereniging om privéredenen verlaten. Zij was van april 2007 tot 2009 redactielid. Wij bedanken haar via deze weg voor haar inzet. Ook Jo van Aken is gestopt als redactielid. Jo zat sinds januari 2001 in de redactie. In die acht jaar heeft zij een zeer grote bijdrage geleverd aan het verschijnen van ons clubblad en niet te vergeten: haar accurate corrigeerwerk is door ons zeer gewaardeerd. Jo hartstikke bedankt en je weet, artikeltjes van jou zijn natuurlijk altijd welkom.

Fenna Spier heeft aangeboden om zitting te nemen in de redactie. Wij heten haar bij deze van harte welkom in ons team.

Stef

Het volgende Koorvenster verschijnt op ma. 21 december 2009. Oplossingen van puzzels en bijdragen voor het volgende nummer dienen uiterlijk ma. 7 december 2009 te worden ingeleverd.

Van de voorzitter.

Dit jaar nog 2 optredens en dan is het jaar weer voorbij. Het eerste optreden in de nieuwe DRU-fabriek met een aantal wat bekendere nummers en in december een Adventsconcert met een bijna volledig nieuw repertoire. Voor dit laatste concert is de muziek op zich niet zo moeilijk en vrij gemakkelijk in te studeren.

Wel struikelen we nog steeds over de Italiaanse tekst. Een goede methode om deze onder de knie te krijgen is om thuis, tijdens een ‘verloren uurtje’, deze hardop ritmisch te gaan lezen, totdat deze er als het ware vanzelf uitrolt. Ik zelf zal er in elk geval m’n best voor doen, hopelijk u ook.

Het is misschien goed dat de muziekcommissie ook al eens vast gaat brainstormen over een eventueel voorjaarsconcert volgend jaar. Het zou natuurlijk prachtig zijn als we ook dan weer met een compleet nieuw programma voor de dag zouden kunnen komen. Ook is het misschien een idee om met Pasen volgend jaar in een kerk een Passie te zingen zoals het UGK in het verleden meerdere malen heeft gedaan.

23 September jl. is er vooroverleg geweest van een delegatie van het bestuur met de organisatie die de reis naar Brugge, volgend jaar oktober, verzorgt. Dit overleg zal in de eerstvolgende bestuursvergadering worden geëvalueerd. Daarna komt het bestuur met een voorstel naar de leden over het hoe en wat. Ik hoop in elk geval dat zoveel mogelijk leden de reis zullen gaan meemaken, zodat we tijdens de eventuele optredens een goede indruk zullen achterlaten.

Ik wens u allen veel succes met de repetities en de uitvoeringen van de komende concerten.

Alois Mecking,
voorzitter

SMALLTALK.

De fotograaf heeft echt zijn best gedaan. Nu komt het niet zo vaak voor dat je als koor kunt beschikken over zo'n prachtige locatie. Elke week verwonder ik me weer hoe het mogelijk is dat dit grasveld er zo prachtig uitziet. In ieder geval heeft de fotograaf nagedacht hoe hij deze locatie optimaal kon gebruiken. Het resultaat dat we op maandag 21 september te zien kregen was dan ook verrassend. Die avond konden we ook genieten van een andere verrassing. Het instuderen van het solistisch gedeelte van het Ave Maria van Malcolm Archer bij de tenoren en de sopranen verliep zo vlot, dat we meteen maar het hele stuk hebben doorgenomen. Vanwege dit goede resultaat besloot ik ter plekke om dit stuk ook in te studeren bij de alt en de bassen. Het resultaat was dat het hele stuk rond tien voor negen in de grondverf zat. Dit was voor mij een echte verrassing, want ik had werkelijk niet gedacht dat we zo ver zouden komen. Het is voor mij weer een bewijs dat we enthousiast bezig zijn en dat het repertoire, dat samen met de muziekcommissie is uitgezocht, aanslaat bij u allen. De Italiaanse werken leveren de meeste problemen op vanwege de uitspraak, maar toch merk ik ook hier dat bijvoorbeeld Stillate en Accogli steeds beter gaan lopen.

Ik hoop dat we erin zullen slagen om een datum te vinden voor de extra repetitie in het weekend. Enkele jaren geleden tijdens het Mozartjaar heb ik met mijn koor uit Haalderen een Mozartproject gedaan en toen hebben we een aantal keren op zaterdag gerepeteerd van 10 uur tot drie uur. Het was geweldig om te zien hoeveel je dan kon doen. Mede daardoor werd het koor steeds enthousiaster en ik hoop dat dit bij ons ook zal gebeuren.

Waar ik ook erg blij mee ben is het feit, dat ik bij het UGK kan beschikken over meerdere mensen die het aandurven om solistisch op te treden. Dit is geen vanzelfsprekendheid, want de meeste amateurkoren kunnen niet eens beschikken over

eigen solisten. En als er dan toevallig meerdere mensen zijn die dat wel kunnen, is het voor een dirigent soms een nachtmerrie om te beslissen wie hij als solist zal vragen. Ik heb dit jammer genoeg maar al te vaak meegemaakt. Het vervelende is dan, dat er jaloezie ontstaat, ook al wordt dat vaak niet uitgesproken. Maar je merkt het wel. Gelukkig is dat bij het UGK niet het geval. Misschien komt dat wel omdat er bij ons koor meerdere mensen zijn die dat kunnen en die dat willen. Daarom was het voor mij mogelijk om de stukken van Marco Frisina op te nemen in ons repertoire, want daar zitten vaak mooie solo's in. Marion kwam met het idee om Adventi ének uit te voeren met een klein koor bestaande uit drie mensen van elke zanggroep. Ook dit kan gerealiseerd worden en ik denk dat dit zeker een mooie afwisseling binnen het programma zal bewerkstelligen. Ik ben erg blij met het feit dat ik kan beschikken over zoveel mensen die bereid zijn om solistisch te zingen en met name dat dit gebeurt in een goede harmonie. Ik weet niet hoe het u vergaat, maar ik begin steeds meer zin te krijgen in ons Adventsconcert in Zwillbrock.

Het is erg jammer, dat vijf leden vanwege persoonlijke omstandigheden hebben moeten besluiten om niet langer lid van ons koor te kunnen zijn. Het is jammer voor ons als koor, maar zeker ook voor de mensen die het aangaat, omdat ze eigenlijk het liefst nog jaren hadden willen blijven zingen. Ik wil deze mensen nogmaals heel hartelijk danken voor hun inzet en hun bijdrage aan alle goede uitvoeringen die we hebben gehad. Ik hoop dat het jullie in de toekomst goed moge gaan en dat jullie blijven komen luisteren als wij een uitvoering hebben.

Het is altijd erg fijn om elkaar dan weer te kunnen ontmoeten. Gelukkig hebben zich ondertussen weer twee nieuwe leden aangemeld. Ik hoop dat jullie veel zangplezier bij ons koor mogen beleven en wij zijn in ieder geval blij dat jullie ervoor gekozen hebben om bij ons te komen zingen. Ik hoop dat de flyer die in de komende tijd verspreid zal worden ertoe zal leiden, dat nog meer goede zangers en zangeressen de weg naar het UGK zullen vinden.

Gerard Rutjes, uw dirigent

Interview met:**Wilma Migchelbrink**

Donderdagavond 17 september waren wij op bezoek voor een interview bij Wilma. We werden heel leuk onthaald met koffie en boerencake. Hartstikke lekker !!!! We hebben Wilma gevraagd iets over haarzelf te vertellen:

Ik ben geboren in Ulft boven de manufacturenwinkel van (gele) Aalders op 21 augustus 1955. Ik was de oudste van een gezin met drie kinderen.

Toen ik vijf jaar was zijn we verhuisd naar de Hogeweg. Ik heb op de Antonius Lagere School gezeten en daarna op de HBS van het Ludgercollege en ik heb ook nog een jaar, in Arnhem, Schoevers gedaan. Daarna ben ik als directiesecretaresse gaan werken bij Bosman. Omdat ik op zondag niet kon werken wegens ziekte van mijn vader werd ik daar ontslagen, maar ik kon bij de DRU terecht.

Hoe heb je je man leren kennen?

Bij Transportbedrijf Wim Bosman in 's Heerenberg. Ronny was in dezelfde branche werkzaam. En zo is het gekomen. Na eerst gezoend te hebben bij Vink kregen we verkering en na vier jaar zijn we getrouwd en op de Hogeweg in mijn ouderlijk huis gaan wonen.

Mijn jongste zusje Myra heeft nog vier jaar bij ons gewoond omdat mijn ouders vroeg waren overleden.

We hebben daarna een dochter gekregen, Ellen genaamd, waar we heel blij mee waren.

Nu wonen we al weer 15 jaar op 't Goor, waar we ons bedrijf TCU zijn gestart.

Hoe ben je bij het UGK gekomen?

Kort maar krachtig: Via Tante Truus Frazer.

Hoe bevalt het UGK?

Ik vind het heel erg leuk. Niet alleen het zingen maar ook de gezelligheid eromheen. Helaas zijn we bv. bij het koffiedrinken in drie groepen verdeeld, wat ik heel jammer vind.

Wat vind je van de muziekkeuze?

Ik hou niet zo van teveel kerkelijke muziek en ik zou ook graag uitleg hebben van bv. de Italiaanse teksten zodat je weet waarover je zingt.

Wat is je favoriete muziek?

Mijn muziekkeuze is heel breed van Pop tot Klassiek. Ligt aan mijn stemming, soms de Golden Earing, Keltische Muziek, Boccelli en vele anderen.

Heb je nog hobby's?

Wij gaan elke vrijdagavond dansen bij Berendsen in Gaanderen met een stel vrienden. Lezen vind ik ook heel fijn, waardoor ik weinig TV kijk. Waar ik wel naar kijk is Pauw en Witteman en Paul de Leeuw. Bij Hello Goodbye hou ik het vaak niet droog.

Mijn favoriete boeken zijn voornamelijk romans en verschillende tijdschriften.

Met schouwburgbezoek en uit eten gaan kunnen ze mij altijd verrassen.

Voor een vakantie ben ik altijd in. Waar ook naar toe, ik vind heel veel mooi.

Waar heb je een hekel aan?

Aan strijken!

Mijn man zegt gelukkig dat het tijdens het dragen op het werk wel glad wordt!

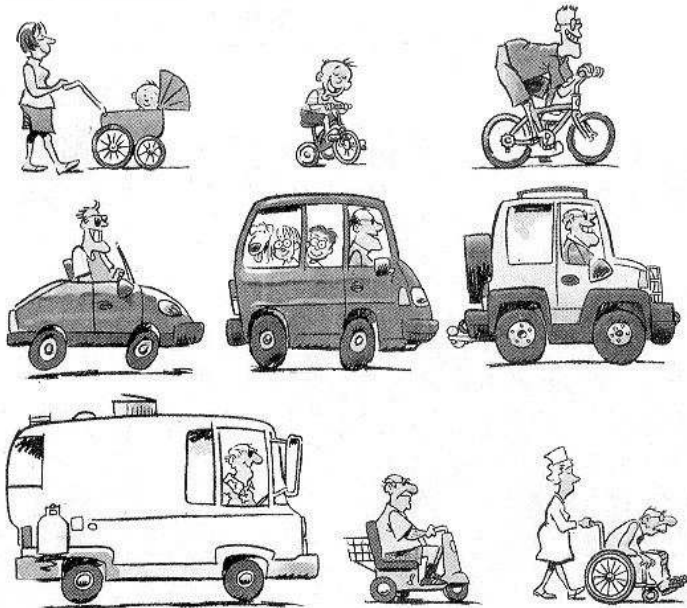
Nadat we de foto hebben gemaakt en nog wat jeugdfoto's hebben bekeken, bedanken we Wilma uitvoerig voor de gezellige avond en de lekkere hapjes.

Wilma vertelde ons nog heel blijte zijn dat ze in februari 2010 voor het eerst oma wordt en dat ze al leuke dingen voor de baby heeft gekocht.

Leny en Fenna

The Wheels of Life

Fietstocht

De zware buien van verleden jaar nog in ons geheugen, vertrokken we ruim half twee groepsgewijs voor onze jaarlijkse fietstocht ter afsluiting van een muzikaal jaar. Het prachtige weer van de laatste weken had zich gelukkig doorgetrokken naar die vijfde juli.

De meeste leden hadden hun kleding hierop aangepast. Witte, rode en bruine benen sierden de pedaleurs, die zich in rap tempo opmaakten voor de eerste stop ergens in die wonderschone Achterhoek.

Mart Smeets, de Godfather van de Tour de France, als het om berichtgeving gaat, vroeg de avond ervoor nog aan zijn gasten: “Kent U de Achterhoek, waar één van Nederlands grootste wielertalenten van dit moment, Robert Gesink, vandaan komt?”

Nauwelijks en/of niet, was het voor hem en ons onbegrijpelijke antwoord.

“Dan wordt het tijd dat U de streek, de schoonheid en ongereptheid en de mentaliteit van haar inwoners leert kennen.”

Die laatste woorden herinnerde ik mij nog goed, toen ik samen met groep 1 het peloton van het UGK aanvoerde.

De begeleiding had voor frisdrank, bier, een borrel en een hap gezorgd.

Je bent even de oriëntatie kwijt.
Waar ben ik precies!

Het omschoppen van een busje, het elkaar een balletje toespelen, busjes stapelen en bierviltjes vangen, leken eenvoudige opgaven, maar was voor velen een struikelblok om veel punten aan de eindscore toe te voegen.

Na een prachtige tocht, waarin de donkere wolken aan de horizon ons niet meer konden inhalen, bereikten we de finish bij de “Oerse” kerk.

Daar verwees de organisatie ons door naar het definitieve eindpunt, ons nieuwe onderkomen “voor” in Ulft.

De trek naar deze nieuwe pleisterplaats zit er al goed in, getuige het volle terras.

De vragenlijst leek een “makkie”, maar vergde toch veel van ons brein en onze vindingrijkheid.

Langzaam druppelden de groepen binnen, samen met hen, die om wat voor een reden dan ook niet aan de fietstocht konden deelnemen.

Weldra was onze repeteerruimte gevuld met diep nadenkende, pratende en zingende leden met aanhang.

Een uitstekend verzorgd chinees buffet nodigde ons uit onze magen te vullen.

Tussentijds kreeg Mieke van Dijk een bloemetje aangeboden bij haar muzikaal afscheid van het koor.

Dat ondergetekende samen met zijn groep aan de haal ging met een gedeelde eerste prijs, was leuk, maar niet het belangrijkste van deze middag.

Dat was de gezelligheid door ons allen gecreëerd en de saamhorigheid, die ons koor siert.

De ”trekzakken” wensten ons allen een fijne en zonnige vakantie toe.

Thuisgekomen barstte de bui los. Het kon de pret echter niet meer drukken.

Organisatie (tenoren) veel dank!

Jos Verholt

Met geld kun je geen geluk kopen, maar je krijgt er wel een prettiger stuk ellende voor.

Spike Milligan, komiek/schrijver

Er is slechts één weg naar geluk en dat is ophouden met je zorgen te maken over dingen waar je geen invloed op hebt.

Epicticus, filosoof

Ons nieuwe clublokaal.

Door Stef Hermsen

Op maandag de achtste juni was het zover dat wij de eerste repetitie in het nieuwe onderkomen van Alard en Gaby zouden houden. De vroegere dansschool Witjes. Ik denk dat iedereen wel nieuwsgierig was hoe het er uit zou zien. Want het is niet niks als je beseft wat voor een hoeveelheid werk er verzet moest worden. Wij zingen nu in een zaal waar het koor goed in past maar, waar ook nog enkele zaken geregeld moeten worden, zoals het geluid uit het café en de verlichting; Alard kennende zal dat zeker opgelost worden.

Wat mij betreft, ik kwam weer terug op bekend terrein. Er kwamen allerlei herinneringen boven drijven waar ik in geen jaren aan gedacht had. Bijna 50 jaar geleden ging ik hier in deze zaal naar de dansles. Ik weet het nog goed, de eerste dansles had ik een blauw pak aan, gepoetste schoenen en “brillcream” in de haren en after shave (Old Spice) voor na het scheren. Samen met Hans en Theo Thuis en Remi van Aalst meldden wij ons (waar nu het café is) bij Stien Witjes, de vrouw van Henk Witjes. Wij kregen een lidmaatschapskaart en daarop werd vermeld welke cursus wij volgden en wat er aan contributie betaald moest worden.

In de zaal aangekomen stonden de meisjes aan de ene kant en de jongens aan de andere kant. Ik was best wel zenuwachtig, want ik had na de kleuterschool nooit meer met meisjes in de klas gezeten. Alles was gescheiden in die tijd. In de kerk zaten de meisjes links en de jongens rechts. Zelfs zwemmen in het zwembad was niet gemengd.

Maar op die bewuste zondagmiddag moest het er toch van komen, dat je voor het eerst een meisje voor een dans moest vragen. Henk Witjes deed voor, hoe je dat moest doen en op een fluitsignaal renden de jongens naar de overkant, de brutaalsten voorop en degenen die verlegen waren als laatsten. Ik zat niet bij de eersten, maar dat heb ik later wel ingehaald. Het meisje met wie ik de eerste danspassen oefende, was ene Dinie uit Dinxperlo.

Het eerste wat zij tegen mij zei was “ I’j könt d’r niks van”. Dat deed mijn zelfvertrouwen geen goed. Ik stond toen meteen weer met beide benen op de grond en ook op haar tenen. Daarbij kwam ook nog dat ik het verschil niet wist tussen rechts en links, waardoor de eerste vijf danslessen zeer moeizaam verliepen.

Toen ik op een keer helemaal in de knoop raakte greep Stien Witjes in. Zij zou mij het dansen wel even leren. Zij pakte mij zo stevig vast dat ik het idee had dat mijn hoofd op haar boezem lag en dat mijn voeten de grond niet meer raakten. Op die manier was ik zelfs door mijn eigen moeder nog nooit geknuffeld. Na vijf minuten, voor-zij-sluit, en een aantal linkse draaien, liet zij mij weer los waarna ik, dol als een kraai, stil in een hoekje ben gaan zitten om al mijn emoties weer onder controle te krijgen.

Al met al was het toch een leuke tijd. Wij leerden als eerste de Engelse wals, daarna de foxtrot en de tango. Op het laatst kwam daar met extra lessen de rock and roll bij. Ik heb de dansles nooit afgemaakt want de kermissen kwamen en het bier begon te smaken. En met de meisjes is het later wel goed gekomen.

Toen bekend werd dat Alard de voormalige dansschool had overgenomen, heb ik Stien gebeld of ik een paar foto’s mocht nemen van het interieur. Stien liet mij toen de nog volledig intacte danszaal zien zoals die er nu, op een paar kleine veranderingen na, uitzag. Zij vertelde dat alles naar het ontwerp van Henk Witjes gemaakt was. Hij was van oorsprong huisschilder, maar deed ook aan binnenhuisarchitectuur, wat goed te zien was in het woongedeelte van hun huis. Stien vertelde ook, dat zij, vooral in het begin, door de geestelijkheid met argusogen bekeken werden, maar dat zij er altijd voor gewaakt hebben dat alles ordelijk verliep. Tot het laatst toe moesten de meisjes in een jurk en de jongens netjes in een pak met stropdas verschijnen.

In 1988, toen mijn oudste zoon en dochter afdansten bij dansschool Witjes, was het voor mij de eerste keer na mijn eigen dansles dat ik weer in de dansschool kwam. Je moet je voorstellen, dat je in een ruimte komt waar in dertig jaar niets

veranderd is. Er kwamen bij mij allerlei herinneringen boven. Ik zag in gedachten al mijn vrienden op dezelfde krukken zitten, toen Henk Witjes dezelfde flauwe opmerkingen maakte als 30 jaar geleden. Het leek of de tijd stilgestaan had.

Deze foto is gemaakt in dec. 1960 tijdens het Sinterklaasfeest. Helemaal rechts zit ik (Stef) met een hanenpoot in de hand. En voor de lol had ik de veiligheidsbril van de ambachtschool opgezet om interessanter te lijken.

Stef

Henk en Stien Witjes, dec. 1960

Ik weet veel van auto's. Als ik de koplampen van een auto zie, kan ik precies zeggen uit welke richting hij komt.

Mitch Hedberg, Amerikaans komiek

Het is onmogelijk iemand iets te leren die denkt dat hij het al weet.

Epicteus, filosoof

Serenade aan het robijnen bruidspaar
Anton en Agnes Visser

Zaterdag 12 September, zaal 'De Zon' Varsselder.

Op verzoek van Anton moesten we allemaal ons mondje dichthouden, want het was een verrassing voor Agnes.

Het was natuurlijk jammer dat niet alle koorleden aanwezig konden zijn in verband met andere verplichtingen. Zo ook Alois, die altijd met zijn mooie woorden het feestpaar toespreekt, kon die dag niet. Hij vierde met Thea en familie hun 48^e trouwdag.

Maar Truus nam zijn taak over en zij begon met de woorden: "Jullie zullen het met mij moeten doen deze keer."

Zij feliciteerde Anton, Agnes en familie met deze mijlpaal ook namens het hele koor en sprak de wens uit dat Anton nog heel lang zijn mooie stem bij de bassen laat horen en ze zei dat Anton niet meer weg te denken is bij ons U.G.K.

Ze wendde zich ook tot de aanwezigen in de zaal en vroeg of er misschien onder de feestgangers mensen zijn die ook van zingen houden. Zo ja, dan zijn ze van harte welkom bij het Ulfts Gemengd Koor.

"Truus, dat he'j mooi gedoan".

Wij zongen op Antons verzoek: 'Slavenkoor', 'Anthem', 'Bridge Over Troubled Water' en 'The Day You Sang This Song'. Als toegift zongen we nog 'Asithi' en met een heel groot koor "Lang zullen ze leven".

Na de persoonlijke felicitaties werden wij uitgenodigd in de spiegelzaal voor een hapje en een drankje en een gezellig samenzijn.

Ook vanaf deze plaats wensen we het bruidspaar nog veel gelukkige jaren.

Het was een geslaagde middag!

Dinie Jansen.

Componisten en composities.

Omdat het U.G.K. al een tijd druk doende is met het instuderen van Adventsmuziek, heb ik wat informatie vergaard over een zeer belangrijke hedendaagse Italiaanse componist van liturgische muziek van wie we voorheen

nauwelijks of niet hadden gehoord: Marco Frisina.

Marco Frisina werd op 16 december 1954 geboren te Rome. In 1979 behaalde hij aan het “Santa Cecilia Conservatorium” het diploma Compositie. In 1983 volgde het diploma Letterkunde aan “La Sapienza” Universiteit in Rome. In 1978 ging hij naar het Seminarie in Rome, studeerde Theologie aan de “Gregorian University” en na zijn priesterwijding specialiseerde hij zich in “De Heilige Schrift” aan het “Pontificaal Instituut voor de Bijbel”.

Sinds 1985 is Marco Frisina kapelmeester van de Kapel van St. Jan van Lateranen. Hij wilde een koor oprichten om de liturgie te verlevendigen.

Het Diocesane Koor was geboren, precies zoals hij het zich voorstelde: een groep jongeren die een spiritueel en cultureel pad wilde volgen. Ook het Diocesaans Orkest van Rome werd opgericht om de muzikale activiteiten van het koor te begeleiden.

Marco Frisina kreeg in de U.S.A. twee nominaties voor het componeren van de filmmuziek voor de Bijbelse films “Abramo” en “Giacobbe” en hij won in 1995 een Award voor “Guiseppe”.

Zijn productie van liturgische liederen is zeer uitgebreid: meer dan 120 zijn gepubliceerd en vele daarvan ook buiten Italië.

Hij componeerde en speelde meerdere oratoria voor Paus Johannes II en Paus Benedictus XVI. Ook schreef hij vele symfonieën en composities voor kamermuziek en nam met koor en orkest deel aan vele muzikale festivals. Hij leidt koor en orkest in belangrijke televisiepresentaties, zoals live concerten vanuit het Vaticaan of bij belangrijke evenementen, die wereldwijd via radio te beluisteren zijn. Hij was de verantwoordelijke bij de gebeurtenissen rond het Heilig Jaar 2000, Jubileumjaar, zoals de Internationale Eucharistische Conventie, de Werelddag voor de Jongeren en het Jubileum van de Gezinnen.

Van Marco Frisina zingt het Ulfts Gemengd Koor meerdere (Italiaanse) gezangen tijdens het Adventsconcert op 6 december in de kerk van Zwillbrock.

Ik wens ons allen hiermee alvast veel succes!

Riet Kamphuis

Wijze gezegden

Wie vecht kan verliezen, wie niet vecht is al verloren
Voor een optimist schijnt de zon ook door kleine raampjes
Wanneer je fouten toegeeft ben je iets wijzer dan toen je ze beging
Voor vogels die niet goed kunnen vliegen, zijn er lage takken
Als bloemen konden spreken, zouden ze zwijgen
Neem eens afstand; het geeft meer zicht
Verloren tijd vind je nooit meer terug
De waarde van een geschenk wordt niet bepaald door de prijs
Vergissingen zijn de poorten naar ontdekkingen
Wacht niet tot later; als later eerder komt, ben je te laat
Even stilstaan is een hele vooruitgang
Wie zichzelf goed kent, veroordeelt niemand
Echt belangrijke mensen vinden belangrijk zijn niet belangrijk
Het is wellicht aardig om belangrijk te zijn, maar zeker belangrijk om aardig te zijn

Mrs. Andante

Zingen op hakken: is dat verstandig?

Wat is dit nu voor een onderwerp, ik hoor het u al denken. In Zing magazine kwam ik dit artikel tegen en bedacht me dat het nog niet eens zo gek is om het met u te delen.

Het antwoord op bovenstaande vraag is JA.

Dat is dus een goede keuze. Zingen op een klein hakje is beter dan op een platte schoen.

Het gaat erom dat je een actieve houding hebt. Op platte schoenen is de kans groot dat je ingezakt gaat staan: je knieën schieten gemakkelijk op slot, je bekken zakt onderuit, je buikspieren zijn slap.

Ga je op een kleine hak staan, dan wordt je hele lichaam actiever. Je knieën staan lossen en je been-, bil- en buikspieren zijn vanzelf actiever. En wat is daar nou het voordeel van?

Als je een actieve houding van bil tot teen hebt, ontspannen de stemplooiën (stembanden) zich.

Resultaat: een mooier geluid! En daar gaan we toch voor!!!

Een hoge hak is niet aan te bevelen, want dan verlies je het contact met je basis.

En mannen: ook een gemiddelde hak onder een herenschoen is al goed.

Ik stel voor om het eens uit te proberen op ons a.s. optreden de 11^e oktober!

Wie merkt dat hij/zij er baat bij heeft vraag ik om het in het volgende koorvenster aan ons te laten weten.

Tot de volgende keer maar weer!

VAKANTIE MADEIRA

De reden dat wij niet bij het jaarlijkse uitstapje zijn geweest is dat Elly en ik (Fenna) met vakantie naar Madeira waren. Op 21 juni vertrokken we 's morgens om 6.30 uur met ArkeFly.

Op Schiphol is het ieder jaar voor ons weer spannend of we geen overgewicht hebben met onze bagage. Maar het was dit jaar heel goed. Is wel eens anders geweest zodat we aardig wat bij moesten betalen. Dus dat begon nu goed !!

In het vliegtuig ontmoetten we een alleenstaande dame die ook voor ons Hotel had geboekt. Zij is de hele vakantie bij ons gebleven wat heel gezellig en leuk was.

We hadden een vrij klein hotel, slechts 59 kamers. Het was heel mooi met een prachtig uitzicht over de Atlantische Oceaan. Het terras, waar ook de maaltijden werden gebruikt, lag aan zee. Verder was er een binnen- en buitenzwembad met zonneterrassen. Omdat het hotel op een kliff was gelegen kwam je op de zesde verdieping binnen bij de receptie. De kamers e.d. lager . Dat was in het begin even wennen. Normaal ga je naar je kamer naar boven nu dus naar beneden. We hadden een heel mooie kamer met prachtig uitzicht. 's Avonds, voor het naar bed gaan, namen we nog een glaasje Madeira op het balkon. Wat wil een mens nog meer ????

We hebben prachtige tochten gemaakt. Zo reed er bv. de hele dag een open dubbeldekker waarmee je voor heel weinig geld de omgeving kon verkennen. Via de hostess ook enkele bustochten geboekt zoals naar de Oost- en Westkust van het eiland. Heel veel moois gezien.

De Oostkust is vulkanisch. De Westkust is totaal anders, heel hoog en heel groen met overal prachtige bloemen. Madeira is HET BLOEMENEILAND wordt gezegd. Nou het is waar hoor!! Je weet niet wat je ziet. We zijn bv. in een Tropische- en een Botanische tuin geweest. Het was werkelijk prachtig en heel bijzonder. In beide tuinen had je ook een heel mooi uitzicht over de hoofdstad Funchal. Naar de Botanische tuin zijn we zelfs met een kabelbaan gegaan met ook weer de

Oceaan voor je, waar een paar cruiseschepen aangemeerd lagen.

Funchal is een vrij grote stad met heel veel leuke terrasjes en veel winkeltjes waar we onze blik zo nu en dan ook even moesten verruimen. De “schade” is beperkt gebleven.

Er was ook een heel grote markt van zowel groente en fruit alsmede een vismarkt. Ik heb nog nooit zulke grote tonijnen gezien. De visboer begon de tonijn in heel grote moten te snijden en te hakken. De “klodders” tonijn dropen van mijn shirtje af.

Verder hebben we ook nog een klein vissersdorpje bezocht waar Churchill altijd kwam schilderen. Ik wist niet eens dat hij dat kon. Zo zie je maar weer, nooit te oud om te leren. Een standbeeld van Keizerin Sissi stond ook in Funchal. Het bleek dat zij er gekuurd had.

's Avonds na het diner kwamen de Madeiriaanse “Huppelklumpkes” een avondje dansen. Best leuk, maar daar moet je van houden. Een andere avond hebben we ook nog een optreden van een jong muzikaal echtpaar gehad. De man speelde piano en z'n vrouw was zangeres. Voor ons allemaal bekende liederen, zoals van Andrew Lloyd Webber e.d. Heel leuk.

Helaas moesten we na veertien dagen weer naar huis. We hebben een prachtige en onvergetelijke vakantie gehad. Ik hoop dat jullie ook allemaal een fijne vakantie hebben gehad en dat we met z'n allen weer een leuk zangersjaar tegemoet gaan.

Fenna

Met de koffers op Schiphol

Ik stond vorige week op Schiphol met drie koffers bij de incheckbalie.

"Deze koffer moet naar Milaan, deze naar Barcelona en de laatste moet in Moskou zijn."

Baliemedewerkster: "Maar meneer, dat kan helemaal niet!"

Ik: "Jawel, dat hebben jullie de vorige keer ook met mijn koffers gedaan."

Wie is wie.....?

De tiener die in het Koorvenster 2009 nummer 3 is afgebeeld is Siny Maathuis. Toen ik haar vroeg of zij nog een mooie jeugdfoto had voor deze rubriek, kwam deze foto voor de dag. Een mooie foto uit de jaren zestig. Siny vertelde dat zij toen in die tijd thuis op de boerderij werkte. De rest van haar

verhaal zal misschien ooit in een interview te lezen zijn. Maar nu een lief jongetje. Waarschijnlijk het lievelingetje van de juffrouw van de kleuterklas. Is het geen lekker ding? Je zou hem maar hebben als een kleinzoon. Prachtig toch.

Stef

Ik heb niet alleen geen idee wat er aan de hand is; ik zou ook geen idee hebben wat ik moest doen als ik het wel wist.

Het enige goede wat godsdienst oplevert, is muziek.

Als kreeften er als puppy's uitzagen, zou niemand ze in kokend water gooien.

Vrouwen houden van zwijgzame mannen; ze denken dat ze naar hen luisteren.

Ik vroeg me af waarom mensen, naarmate ze ouder worden, meer in de bijbel lezen, maar toen schoot het antwoord me te binnen: ze studeren voor hun eindexamen.

Als het waar is dat wij de enige intelligente soort in het heelal zijn, dan moet ik zeggen dat het heelal laag ingezet heeft en nogal gauw tevreden was.

George Carlin

Een dagje Kevelaer.

Donderdag 13 augustus 2009

Om 6.15 u. loopt de wekker af, immers rond de klok van 7 u. word ik opgehaald door Gerard en Hermien Koster, dus tijd om op te staan.

Deze dag staat in het teken van Kevelaer. Ging ik de voorgaande 4 jaar met de fiets, dit keer wilde ik eens de hele dag bijwonen dus werd het vervoer per auto geregeld.

Via Etten, richting Anholt en zo verder kwamen we een goed uur later aan op de plaats van bestemming. Parkeerplaats opgezocht en zie, daar zagen we de bussen die de mensen vanuit de RK parochie “de Levensbron” waaronder o.a. Bommel, Gendt, Pannerden, Haalderen, Huissen, naar Kevelaer hadden gebracht.

In optocht ging het met de muziek voorop naar de grote Basiliek waar de Eucharistie viering om 8.30 u. begon. Wij sloten ons in de rij aan. De gehele dag is de Basiliek de ‘thuishaven’ van alle diensten. De kerk stroomde vol, wij konden nog een plekje in het middenschip achteraan vinden. Hierbij hadden we immers zicht op het priesterkoor.

Voor velen een bekende die voorging en wel pastor Holterman. Het koor bestaat uit leden van Jubilate uit Gendt en Cantilene uit Haalderen en enkele andere koren, een ad-hoc gezelschap dus, evenals de Harmonie. De dirigent is voor ons wel een hele bekende, niemand minder dan Gerard Rutjes!

Het was een viering waarbij afwisselend gezongen werd met koor, orgel, harmonie en volk. Het koor zong: “Jesu bleibet meine freude”, en “Verleih uns frieden”. Lieder die ons ook bekend zijn. Des te leuker om het eens te horen zingen door een ander koor.

Als mis werd gezongen de 8^e mis uit het Gregoriaans. Met het grote orgel werd het koor ondersteund. Wat een klank zit in dit orgel. Dit was vooral te horen wanneer de organist zich even helemaal kon uitleven. Alle registers werden ‘losgetrokken’.

Overigens een prima organist, daar zal menig dirigent blij mee zijn!

Na de viering werd er bij de Genadekapel nog gebeden en gezongen.

Hierna gingen we op zoek naar een gelegenheid om koffie met ‘Kuchen’ te nuttigen. Bij ons hadden zich inmiddels Gerard en Riet Kamphuis aangesloten, ook zij waren vroeg van huis gegaan.

Om 11.30 u. weer terug naar de Basiliek voor de Marialiturgie. Het koor zong tijdens deze viering het prachtige Ave Maria van Bach/Gounod.

In deze viering zagen we wederom bekenden van ons koor en wel Truus, Maria, Jo Huls, Eli en Jo van Aken. Voor Maria was het de 1e keer dat zij hierbij aanwezig was.

Na deze dienst zijn we wezen wandelen door de straten van Kevelaer, hebben we winkels bezocht en enkele kadootjes gekocht. Onderweg kwamen we één van de koorleden en Ine, natuurlijk dé steun en toeverlaat van Gerard, tegen en we hebben even mee haar gepraat.

Tegen de klok van 14.00 u. gingen we wederom naar de Basiliek, daar werden de voorbereidingen gehouden voor de kruisweg. De grote kruisweg is in het processiepark met de harmonie, de kleine kruisweg in de overdekte Pax Christikapel. Gerard, Hermien, Riet en ik kozen voor de kleine kruisweg en Gerard van Riet ging mee in de processie.

Bij elke statie is er een kort verhaal en een aanhef en daarna op de melodie van “O hoofd vol bloed en wonden” zongen we een strofe. Al met al duurde het een klein uurtje. We hadden inmiddels dorst gekregen en een beetje trek, dus zochten we een gelegenheid om iets te gaan nuttigen.

Als laatste van deze dag was er om 17.15 u. de Lof en Processie. We wilden graag weer in het middenschip zitten, daar kon je beter zitten dan opzij. We dachten er vroeg genoeg te zijn maar tot onze verbazing was het middenschip al bijna vol. Maar we vonden toch nog een plekje.

Bij binnenkomst was er orgelspel. Wederom werden alle registers opengetrokken, het was voor velen een beetje teveel van het goede aan de reacties te zien.

Ik kon er wel van genieten.

Het koor zong Ave Verum Corpus van Mozart en verder het lied

King of Kings een lied dat Hermien en ik kennen van “Groot Vocaal”.

Even later speelde het orkest een bekende melodie waarin Hermien en ik meenden te horen het ‘Jerusalem’ van Parry. Maar niets is minder waar, want in het programmablaadje staat vermeld Crimond in een arr. van H. Oldenstijn.

In de kerk vond de sacramentsprocessie plaats met begeleiding van zang, en orkest. Indrukwekkend om te zien.

Aan deze processie namen deel: alle priesters, de broedermeesters, de propagandisten, misdienaars en de vaandeldragers.

Aan het einde van deze dienst werd er verkondigd, dat de harmonie buiten nog een serenade zou geven. Een 3-tal nummers werd ten gehore gebracht onder leiding van niemand minder dan:jawel, Gerard.

Het is mooi om te zien hoe Gerard met veel plezier met de muziek bezig is. Volgens mij is hij op zo’n dag dan ook helemaal in zijn element. Van Ine hebben we gehoord dat Gerard al op jonge leeftijd als broedermeester ermee begonnen is en later het dirigentenstokje erbij nam.

In de beginjaren was er helemaal geen koor of orkest. Nu is het, denk ik, niet meer weg te denken.

Mijn complimenten aan Gerard. Er is prachtig gezongen en gespeeld door koor en orkest. Dit, met daarbij de mooie diensten en het gezelschap van deze dag, draagt voor mij mede toe aan een geslaagde dag.

Volgend jaar hoop ik weer van de partij te kunnen zijn!

Marion

De geschiedenis van Kevelaer.

Kevelaer behoorde tot 1874 tot het hertogdom Gelre, net als Roermond, Venlo en Nijmegen. Als bedevaartplaats kreeg het al betekenis sinds 1641.

Enkele dagen voor Kerstmis was koopman Hendrick Busman op weg naar huis. De hele dag was hij op pad geweest om zijn koopwaar aan de man te brengen. Plotseling hoorde hij een stem. De laatste woorden, die hij opving, luidden: “Op deze plaats zult ge een kapel bouwen”. In de weken daarna herhaalde zich dit enkele keren. Hendrick begreep, dat het Maria moest zijn, die hem dit vroeg. Hij

besloot aan haar verzoek te voldoen. Weer een tijdje later – rond het feest van Pinksteren – verscheen Maria aan Michel, de vrouw van Hendrick. Michel herkende haar meteen. Ze liet zich zien in de gedaante van de Madonna van Luxemburg, waarvan ze juist een prentje had gekocht. Het paar hing het prentje in de kapel, die net daags voor de kermis was voltooid. De verhalen over dit wonder gingen rond als een lopend vuurtje en al snel kwamen er pelgrims van heinde en ver. Er gebeurden allerlei wonderlijke genezingen, die in het Nederlands werden opgetekend. Jaren later – in 1647 – werden de wonderen onderzocht door het bisdom Roermond. Nog altijd komen er massaal pelgrims naar het prentje in de kapel, waarmee het in 1641 allemaal is begonnen. De wanden en de plafonds van de kapel zijn ondertussen beschilderd met Bijbelse voorstellingen. Voor het altaar is er elke dag opnieuw een nieuwe bloemenzee en een zee van brandende kaarsen. “Consolatrix afflictorum” staat in de stenen sierboog in de muur van de kapel: “Troosteres van de bedroefden”. Het in een zilveren schrijn gevangen prentje bevindt zich tussen kasten vol foto’s, geschonken vanaf de eerste dagen. De kaarsenkapel aan de overkant van het plein is de eerste bedevaartskerk. Pas veel later is de grote en mooie basiliek gebouwd. Maar meer dan gebouwen is Kevelaer uitgegroeid tot een plek waar mensen komen om te bidden, om hun leven met elkaar te delen en om nieuwe kracht te vinden.

Bron: bedevaartboekje van de Broederschap Betuwse Processie.

Kevelaer op de fiets.

Een maand later (zondag 13 september) wederom naar Kevelaer maar nu als vanouds met de fiets. Al vele jaren zijn Frans en Harrie van Hal, Annie van Os en ondergetekende van de partij.

Dit jaar konden we verwelkomen Ria van Hal, Leny en Theo van de Kamp en oud koorlid Riet Stoverinck met haar man Harrie. Om 6.30 u. vertrokken we vanuit Ulft richting Megchelen, waar Riet en Harrie zich bij de groep aansloten.

Wat een verschil met een doordeweekse dag. Veel minder verkeer raasde langs ons heen. Na ruim 30 km gefietst te hebben was het tijd om te pauzeren. Koffie en broodjes kwamen voor de dag en de ‘beroemde’ eieren van Harrie.

Na een kleine 20 minuten werd het weer tijd om verder te gaan, immers we wilden niet te laat

in de kerk komen.

Om 9.40 u. kwamen we aan in Kevelaer. Op de teller 46 km. De kerk zat stampvol. Maar we hebben nog een plekje kunnen vinden. Deze viering stond in het teken van Maria. De kardinaal van Duitsland was te gast, speciaal overgekomen vanuit Rome.

Door het koor werd een mis gezongen van de componist Gustav Mahler, een vrij moderne versie met veel dissonanten erin verwerkt. Verder zong het koor Ave Verum van Elgar, een prachtig lied maar het werd zo in stukken gezongen, weinig legato.

Afwisselend zongen de heren Gregoriaans. Het leek wel of ze dit nog niet zo vaak gezongen hadden, het kwam erg weifelend over. Ook voor samenzang was ruimte gemaakt. Het is altijd plezierig om even mee te kunnen zingen.

Na de viering werd het tijd voor koffie en 'Kuchen'. Zo gezegd, zo gedaan. Hierna gingen de dames nog eventjes winkelen. Om 13.45 u. werd de terugreis ingezet. Onder aanvoering van Harrie van Hal die ons leidde langs diverse wegen waar we nog niet eerder waren geweest. Waar we niet op zaten te wachten waren de regenbuitjes onderweg, maar gelukkig hielden deze niet lang aan. Al een aardig eindje op weg reed Annie lek. Harrie van Hal had een reserve binnenband bij zich en, met vele handen maken licht werk, werd deze klus in no time geklaard.

In het plaatsje Grieth werden we met het pontje overgezet. We besloten om ons diner te nuttigen in het visrestaurant. Van hieruit was het nog een kleine 20 km fietsen eer we weer terug waren in Ulft.

We konden allen concluderen, dat we een leuke dag hadden met elkaar en zien reeds uit naar 2010, wanneer hopelijk nog meer UGK'-ers en vrienden zich bij ons aansluiten. Misschien hebben we jullie op deze wijze al enthousiast kunnen maken.

Marion.

God zal mijn zonden wel vergeven, dat is zijn vak.

Heinrich Heine, dichter

Ik geef de **door.**

Ik kreeg de pen aangereikt door Bennie Roes.

In deze pen wil ik een recept doorgeven. n.l.:

1 eetlepel werk
 1 eetlepel humor
 3 lepels optimisme en
 1 portie Gods vertrouwen.

Het geheel werkt men af met
 1 theelepel tolerantie
 1 korreltje geduld
 1 snufje taktgevoel.

De hele portie wordt
 nu met een scheut
 liefde overgoten.

Als het gerecht klaar is
 kan men het nog versieren
 met een klein takje begrip.

Men serveert dit gerecht
 iedere dag met vriendelijke
 woorden en een stralende lach!

Groeten en eet smakelijk.

Wim Ratering.

Ik geef **de door aan Nico Jansen**

Belevenissen in het buitenland

Als je regelmatig een poosje in het buitenland bent, maak je soms rare dingen mee.

Zoals velen van jullie weten, heeft onze zoon Gijs het veehouderijbedrijf voortgezet op het platteland van Portugal. We komen daar ook regelmatig Nederlandse collega's tegen op verjaardagen of feestjes en met Oud en Nieuw.

Zo kwamen, op de verjaardag van onze kleindochter Yasmine, onder andere Jos en Marianne van Agt, van origine uit Brabant, op visite. De dames praten wat over huis, tuin en kinderen, de mannen vooral over koetjes en kalfjes (dit dan wel in de meer letterlijke zin van het woord).

Zo kwam Jos met de vraag of de collega's niet ergens een adresje wisten waar een fokstier te koop was. De zijne was namelijk "omgevallen" (gestorven dus), waarschijnlijk aan een acute longontsteking buiten in de weide, door grote temperatuursverschillen tussen dag en nacht en hij was nu op zoek naar een nieuwe.

Als bv. na 3 of 4 kunstmatige inseminaties nog geen bevruchting van de koe of pink heeft plaatsgevonden, dan kan een natuurlijke dekking heel vaak wel een oplossing bieden. We gebruiken ze zelf ook en hadden er 3 opgefokt uit de beste eigen koeien en de beste KI stieren.

Deze 3 stieren, in de leeftijd van 7-18 maanden, liepen buiten bij onze reeds drachtige vaarzen in de wei voor "controle". Soms halen we er één naar binnen voor een koe, die niet drachtig wil worden.

De oudste 2 zijn al behoorlijk uit de kluiten gewassen dieren, die respect afdwingen. De schofthoogte van zo'n "beestje" reikt al snel tot 1,50 meter. Dus altijd benaderen met 2 personen en in ieder geval een flinke stok in de hand. Als ze rustig tussen de drachtige dieren lopen is er niks aan de hand.

Een van de oudste twee was te koop en Jos had wel interesse, na inspectie van de dieren en de afstammingspapieren en de melklijsten van de moeder.

Een redelijke prijs afgesproken: “ Je brengt hem maar als het je een keer past” .

Nou hebben we in Portugal een goede 2de hands paardentrailer in gebruik.

Josee, de vriendin van Gijs, gebruikt de trailer voor het paard waar ze regelmatig op rijdt. Wij gebruiken de trailer af en toe om de vaarskalveren, na de melkperiode op het melkbedrijf, te verplaatsen naar de oude gebouwen van het naastgelegen voormalig akkerbouwbedrijf voor verdere opfok.

Zo ook dit stiertje, als kalf heen en als jong stiertje terug op 7 à 8 maanden, snel weer uit de koppel leeftijdgenoten voordat er ”ongelukken” gebeuren. De paardentrailer kende hij dus wel.

Toen we even tijd maakten voor transport, overlegden we om het dier met halster en touw vast te zetten in de kar of,zoals hij gewend was, los erin.

Een halster kende hij totaal niet en met z’n brute jonge kracht leek ons een koetouw ook niet sterk genoeg. Dan maar los erin. Nou, geen enkel probleem. Meneer wandelde keurig en in alle rust de treeplanken op, de kar in.

Snel de laadklep omhoog en het bovenste zeiltje dicht met rubberen elastieken zodat de trailer helemaal afgesloten was, en om toch nog iets van daglicht door te laten enkele lichtdoorlatende luiken op grote hoogte.

Rijden maar en met de auto rustig (ong. 40-50 km/uur) op weg langs de woonunit van ons.

Ria en Josee op het terrasje zeiden nog tegen elkaar: ” als dat maar goed gaat!”

De stier ging achterin nogal aardig tekeer, vooral ook, omdat hij alle bewegingsruimte had. Halverwege zag Gijs in de buitenspiegel een stierenkop boven de laadklep,maar toen ik stopte en ging kijken was alles rustig en het zeiltje ging keurig weer dicht.

De laatste 1,5 km naar de Nederlandse bureu is het wegdek allemachtig slecht. Hier en daar wat asfalt tussen de gaten. Dus nog rustiger rijden om de gaten kalm in en weer uit te rijden.

Bij Jos van Agt aangekomen, het ruime erf opgedraaid en Gijs ging even kijken of hij de nieuwe eigenaar ergens kon vinden.

Ik stap uit de auto om te zien hoe de stier het avontuur heeft overleefd, loop naar de achterzijde van de trailer en zie dat het bovenzeiltje half open is, kijk op m'n tenen even over de klep en zie niks.

Weg stier. Ik kijk nog 2 keer maar de situatie verandert niet. Ook Gijs en Jos kijken vol ongeloof over de klep.

De stier is dus 1,50 meter hoog, zo hoog als hijzelf is, over de achterklep van de trailer door een afdekzeiltje van ongeveer 70cm. breed gesprongen. Wij meteen in de auto terug. Jos en een medewerker samen op de quad erachteraan.

Zo'n 600-700 meter terug, op de slechte landweg, staat pontificaal midden op de weg, de stier ons aan te kijken met een blik van: "jullie ook hier?"

Geen gebroken nek of poot, geen schaaftwonden of andere bloederige toestanden, nee geen schrammetje.....niet te geloven.

Tussen de maïsvelden door, kalm naar de boerderij gedreven, over de weg waar andere medewerkers een auto dwars over de weg hadden gezet.

En toen de stier, eenmaal door de open stallen koeien vernam, was het snel met de vrijheid gedaan en liep hij vlot naar de dames aan het voerhek om ze te bewonderen.

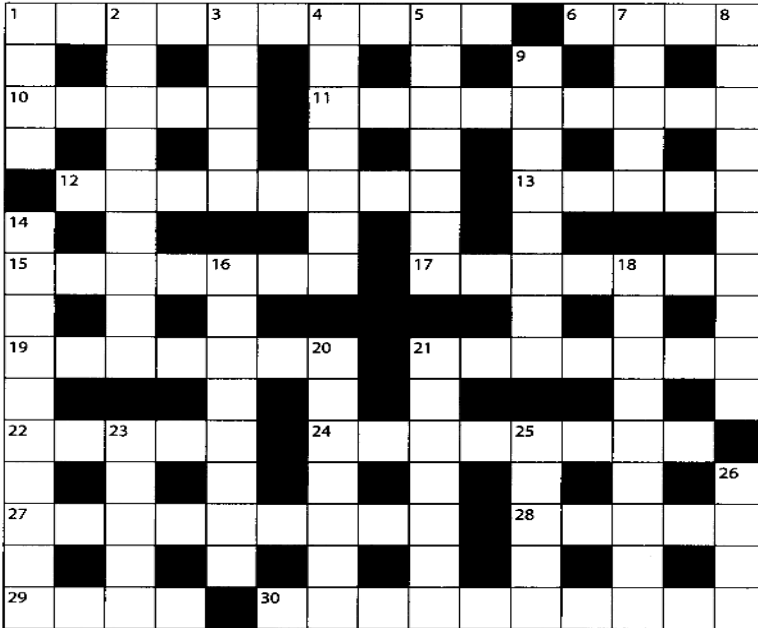
In een separatieruimte, tussen een paar hekken, nog een uitgebreide inspectie gedaan, maar we konden geen gebreken constateren. Hij liep zelfs niet een beetje mank.

Ik heb Jos nog wel gewezen op het feit dat, zoals in de paardenwereld gebruikelijk is, mocht hij er echt grote prijzen mee winnen op een concours hippique, wel 10% van het prijzengeld voor de fokker is.

Aldus naar waarheid opgetekend,
Frans v. Hal,
Elvas Portugal

Puzzelpagina

Deze keer weer eens een cryptogram voor de liefhebbers.

HORizontaal 1 Dat is geen mannenwerk. **(10)6** Zo'n boek is een hele klus. **(4)10** Waarmee de maat gestraft wordt. **(5)11** Schaarvruchten geven signalen af. **(9)12** Hiermee kan je een wedstrijd wagen. **(8)13** Zeg eens wat over de reis. **(5)15** Dat dier heeft een volwassen karakter. **(7)17** Dit nieuwe gedeelte wordt nog in elkaar gezet. **(7)19** Modern bestaan. **(7)21** Jongen, het paradijs is niet boven! **(7)22** Die slang schildert met stijl. **(5)24** Daarmee dicht en schildert de schilder. **(8)27** Erg vermoeid voor de bevalling. **(9)28** Roomsmeersel. **(5)29** Geschokte boer te water. **(4)30** Voor dramatisch muziekwerk is opa te sterk verward.

(10)Verticaal 1 Afvoerkanaal. **(4)2** Een beroep op familie die in de puree zit. **(9)3** Deels geschikt als wintervoertuig. **(5)4** Er helpt geen verdelingsmiddel tegen. **(7)5** Wie zingt er in die staat zo'n aria? **(7)7** Vroeger stil, nu haantje de voorste. **(5)8** (Wat) kleintjes willen. **(10)9** Het stangen waar je nu op in gaat. **(8)14** Die krijgt pas vorm op het spoor. **(10)16** Informeren of het klaar is. **(8)18** Moeder kan in die plaats met vader naar de mis. **(9)20** Het gevolg van sleur. **(7)21** Vrome kip. **(7)23** Zonder ziekte is gunstiger. **(5)25** Streed tegen de droogte. **(5)26** Wat 'r voor een Europeaan overblijft. **(4)**

De oplossing van de puzzel uit het vorige nummer luidt:

MET HANGENDE POOTJES TERUGKOMEN.

Er zijn totaal 12 oplossingen ingestuurd. Iedereen had wel de slogan goed maar er waren toch nog 2 inzendingen die niet alle rebusjes goed hadden.

Oplossingen van de rebusjes: 1. Lidmaatschap. 2. Rose. 3. Ochtendblad. 4. Macho. 5. Detaillist. 6. Blanco. 7. Brigadier. 8. Zwoeger. 9. Plensbui. 10. Kinderbad. 11. Orkest. 12. Mopperkont. 13. Alsof. 14. Schoorsteenmantel. 15. Toef. 16. Tafelbiljart. 17. Bekaf. 18. Waarzegster. 19. Lotion. 20. Tweewieler. 21. Afbraak. 22. Kookkunst. 23. Stangas. 24. Knikker. 25. Dwergkonijn. 26. Namaak. 27. Gekkengetal.

Er is er een jarig hoera, hoera, dat kun je wel zien dat is

Oktober

- 7 Giena Memelink
- 20 Fenna Spier
- 24 Elly Hoogsteder

November

- 4 Alois Mecking
- 6 Anton Visser
- 8 Nico Wissing
- 14 Frits Lieverdink
- 17 Stef Hermsen
- 30 Dinie Jansen

December

- 9 Jos Messink
- 23 Gerard Rutjes
- 25 Marion Leijzer
- 29 Truus Frazer

Van harte proficiat

